

Na takvo poslovanje sud je analogno primijenio čl.21 toč.2 ZP kao propis najbliži privrednom poslu koji su stranke vršile, a po njemu zastarjelost nastupa nakon dvije godine. Prema prije utvrdjenom, tražbina tužiteljeva mogla je nastati najposlije 24.VI 1958., a tužba je predana 15.III 1961., dakle nakon proteka dvogodišnjeg zastarnog roka. Valjalo je stoga tužbu odbiti, kako je izrečeno u dispozitivu presude.

Z.R.

B/ Odluke stranih sudova i arbitraža

POMORSKI ODJEL PRVOSTEPENOG SUDA ENGLJSKE
/Admiralty Division/

Presuda od 16,17. i 18.I 1962.

THE "KURT ARLT"

Sudar brodova - Pri odredjivanju brzine broda treba uzeti u obzir i podatke do kojih je brod došao pomoću radara, pa treba smanjiti brzinu i prije nego što bi to brod bio dužan učiniti da je plovio bez radara

Engleski i njemački brod sudarili su se po maglovitom vremenu na ušću Temze.

U sporu, koji je povodom toga nastao, tužitelj, engleski brod, traži naknadu pretrpljene štete. Tvrdi da je do sudara došlo zbog nepažljive plovidbe tuženikovog broda. Ovaj, međjutim, to poriče i tvrdi u protutužbi da je sudar prouzrokovao tužiteljev brod.

Sud je proglasio obje stranke podjednako krivima za sudar iz ovih razloga:

Na temelju postupka utvrdjeno je da je tužiteljev brod plovio srednjom brzinom gotovo sve do časa sudara. U tom je pogledu nemarno postupio što nije smanjio brzinu čim je pomoću radara primijetio tuženikov brod na udaljenosti od tri milje. Kako je pomoću radara dobivao točne informacije o približavanju tuženikovog broda, trebao je zaustaviti strojeve mnogo prije, a ne tek u času kada je s tuženikovog broda čuo zvučni signal za maglu. Tužitelj je takodjer propustio da pravovremeno promijeni pravac plovidbe, pa je i time pridonio da se dođe do sudara.

Na tuženikovom brodu primijećeno je pomoću radara tužiteljev brod tek kada je bio udaljen od njega nešto više od pola milje. Pilot je bio obaviješten o približavanju broda, ali mu njegova udaljenost nije bila saopćena. Tuženik je nemarno postupio što nije, kad je primijetio svjetlo na vrhu jarbola tužite-

ljevog broda, krenuo sa strojevima svom snagom natrag. To je bio dužan učiniti, jer bi jedino time, u datoj situaciji, mogao izbjeći sudar.

/LLLR 1962, str.31-37/

K.S.

PRVOSTEPENI SUD ENGLLESKE
/Queen's Bench Division/

Presuda od 7,8,9 i 12.II 1962.

Odgovornost brodarā i slagačkog poduzeća za sigurnost slagača - Brodar je odgovoran za sigurno slaganje tereta na obali - Slagačko poduzeće je također odgovorno prema slagaču za njegovu sigurnost - Omjer odgovornosti - Naknadjuje se šteta u zaradi, boli i gubitku zabave

Brodar /drugotuženi u parnici/ dao je složiti na obali sa svojim ljudima 16 đipova, a kad ih nije bilo moguće dalje otpremiti, dok je još njegov brod "Dominion Monarch" bio u luci, povjerio je zadatak dalje otpreme prvotuženom slagačkom poduzeću. Prilikom iskrcane i na obali složene dalje otpreme robe, i to nakon što je već 7 komada bilo otpremljeno, pao je jedan đip na tužitelja i nanio mu povrede; zbog toga neće on moći vršiti posao slagačkog radnika, voziti bicikl, plesati i plivati, ili samo u manjoj mjeri.

Sudac je na osnovi dokaznog postupka preslušanjem svjedoka utvrdio da je slaganje koje je izvršio drugotuženi brodar bilo nedovoljno stabilno, a da prvotuženo slagačko poduzeće nije prije pristupanja poslu otpreme ispitalo stanje slaganja, i nije sa svoje strane uklonilo mane prvotuženikovog slaganja. Sud nije uvažio prigovor drugotuženog brodarā da je klauzalna veza između njegove eventualne nepažnje kod slaganja i štete prekinuta nepažljivim postupkom prvotuženog slagačkog poduzeća, jer nepažnja prvotuženih ne oslobadja drugotužene od njihove trajne odgovornosti i na datum predaje tereta na manipulaciju prvotuženima prema svakome koji bi se nalazio u blizini nepažljivo složenog, opće pristupačnog, tereta. Prvotuženi su pak bili dužni da "se pobrinu, kao što to mora oprezan poslodavac, da njihovi radnici ne bi bili izloženi nepotrebnim rizicima" /sudac tako doslovno citira izreku Apelacionog suca Singletona u slučaju Latimer v. A.E.C. Ltd. iz 1952/, a pogotovo kad se uzme u obzir veličina rizika, koja još mora povećati njihovu brižljivost /a pri tome citira Lorda Mortona of Henryton u slučaju Paris v. Stepney Borough Council iz 1951/. Sud smatra da prvotuženi ima snositi manju odgovornost, koju odmjeruje sa 40%, a drugotuženi veću odgovornost, pa ju odmjeruje sa 60%.

Veličina naknade štete utvrđjena je tako što iznos od 654 funte 15 šil. i 10 d. priznaje za troškove tužiteljeve zajedno s povredom, a na temelju gubitaka sposobnosti za slagačkog radni-